

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)

Tekst: 1 Petrus 1, 17 - 19

Middagdienst

Dopen

H. Avondmaal

Broeders en zusters, in deze bijzonder feestelijke dienst, waarin we het Heilig Avondmaal mogen vieren en ...het teken en zegel mag ontvangen dat hem ervan verzekert dat de Here hem tot zijn kind heeft aangenomen, wil de Here ons in de prediking bepalen bij het feit dat wij vreemdelingen in deze wereld zijn als wij de smalle weg van het verbond te volgen. Daarom zult u in verschillende liederen het woord “weg” zien terugkeren. Straks na de vredegroet van de Here zullen we van Psalm 18 het 9de vers zingen.

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Lied : Psalm 18 : 9**
4. **Gebed voor de opening van het Woord**
5. **Bediening Heilige Doop**
6. **Lied : Psalm 105 : 5**
7. **Viering van het Heilig Avondmaal**
8. **Tafel klaarmaken: Lied 356 : 1**
9. **Dankzegging en zingen : Lied 356 : 3**
10. **Schriftlezing : Mattheüs 7 : 13 - 23**
11. **Lied : Psalm 1 : 1 (welzalig wie niet op de weg van de goddelozen staat)**
12. **Tekst : 1 Petrus 1 : 17 – 19 (tevens lezen de verzen 13-16)**
13. **Lied : Psalm 25 : 2 (bede of de Here ons de weg wil wijzen in dit leven)**
14. **Geloofsbelijdenis van Nicea**
15. **Lied : Psalm 103 : 2 (oproep aan elkaar om de Here te loven voor zijn gaven)**
16. **Dankzegging en gebed**
17. **Slotzang : Gezang 37 (beide verzen, nooit kan 't geloof)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Voelen wij ons thuis in deze wereld, broeders en zusters? Voelt zich op het werk volkomen thuis of voelt u zich toch altijd een beetje vreemd in de bijt, met uw bidden voor het eten, uw zondagse gang naar de kerk, het niet meedoen aan bepaalde personeelsfeestjes? En jullie jongelui, hoe is het met jullie op school? Als je de verhalen van klasgenoten hoort over waar ze zijn gaan stappen en over hoeveel ze hebben gedronken of hebben geslikt? Of hoe ze op seksueel gebied zich hebben uitgeleefd. Voelen wij ons bijvoorbeeld thuis in Nederland als wij denken aan de debatten in de Tweede Kamer ten aanzien van het huwelijk. Als het huwelijk van de essentie wordt beroofd die de Here als Schepper er Zelf in gelegd heeft, nl. dat het huwelijk een verbintenis voor het leven is van man en vrouw. Voelen we ons thuis in ons stadje als we op een koopzondag de mensen de winkels in en uit zien lopen? Voelen we ons dan niet een vreemde als wij op weg gaan naar de kerk? Of zijn we inmiddels ook zelf zo individueel ingesteld, dat we daar niet warm of koud van worden en dat iedereen dat maar voor zichzelf moet weten? Of hoe voelen wij ons als ons gevraagd wordt wat we van samenwonen vinden? Voelen we ons dan niet vreemdelingen in dit land? Mensen die niet helemaal van deze tijd en deze wereld zijn?

Broeders en zusters, over dit vreemdeling-zijn mag ik u vanavond het Woord van de Here bedienen. De Here wil ons vanmiddag laten zien wat voor plaats Hij ons in deze wereld gegeven heeft en wat voor gevolgen dat heeft voor ons leven. En zou moeten hebben voor ons leven.

Het kind-zijn van God maakt ons tot vreemdelingen in deze wereld

- 1. Het voorrecht van deze roeping**
- 2. De prijs voor deze roeping**
- 3. Het gevolg van deze roeping**

We zullen dus eerst letten **op het voorrecht dat we door God geroepen zijn tot vreemdelingen in deze wereld**. Laten we eerlijk zijn, broeders en zusters, maar is het niet vreemd om te spreken over een voorrecht. Het voorrecht om vreemdeling te zijn in deze wereld. Want is het nu zo leuk om een vreemdeling te zijn? Benijden iemand van ons de asielzoekers in ons land. Mensen die hier in dit voor hun vreemde land zijn. Waar ze geen familie hebben, geen vrienden, geen kennissen. Ze horen nergens bij. En

als ze hun best doen om aansluiting te vinden dan is daar allereerst de taalbarrière. Vervolgens een veelheid aan mensen die hun duidelijk maken dat ze blij mogen zijn dat we ze in ons land hebben toegelaten. Maar dat ze niet mogen menen dat we daardoor echt iets met ze te maken willen hebben. Houd je rustig, vertoon je niet te veel op straat, want dan voelen wij ons niet veilig. En zit ons vooral niet in de weg. Waag het niet verliefd te worden op een Nederlands meisje en blijf ook van de goede banen af. Zo'n leven als vreemdeling is geen aantrekkelijk vooruitzicht. Hoe is het mogelijk om dan over een voorrecht te spreken?

Laten we om daar goed zicht op te krijgen luisteren naar wat de Here Jezus in Johannes 17 de verzen 25 en 26 zegt. De Here Jezus zegt daar: "Rechtvaardige Vader, de wereld kent U niet, maar Ik ken U, en dezen weten dat U Mij gezonden hebt; en Ik heb hun uw naam bekend gemaakt en Ik zal hem bekend maken, opdat de liefde, waarmee U Mij hebt liefgehad hebt in hen zijn en Ik in hen." En in vers 16 van dit hoofdstuk heeft Hij over degenen die in Hem geloven gezegd: "Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben."

De Here Jezus laat ons hier dus heel duidelijk weten dat wie in God en in Hem geloven niet uit deze wereld zijn. Maar vreemdelingen zijn in deze wereld. En broeders en zusters, dat betekent twee dingen. Het betekent aan de ene kant dat we zullen lijden in deze wereld. Dat we ons nooit echt thuis zullen voelen in deze wereld. Want deze wereld in God en zijn kinderen vijandig gezind. De mensen hebben de Here Jezus gehaat, terwijl Hij zonder enige zonde was. Hoeveel te meer dan zullen de mensen ons haten.

We vinden het misschien een vreemde gedachte dat de wereld ons haat. En dat is ook wel te begrijpen omdat we tot voor kort in een voor het overgrote deel christelijke samenleving leefden. Een samenleving waarin christelijke waarden en normen door velen onderschreven werden. Maar dat is snel aan het verdwijnen en we zullen ons dan ook steeds meer vreemdelingen in ons land gaan voelen. Met alles wat daarbij hoort. Onbegrepen, buitengesloten en soms zelfs vijandig bejegend. Voor Gods kinderen is eigenlijk geen plaats in deze wereld. Want de wereld kent God niet en wil Hem niet kennen.

En toch broeders en zusters, zijn we bevoorrecht. Want wij kennen God wel. En dat is geen verdienste van onze kant. Wij zijn net als alle anderen mensen van nature mensen

en kinderen van deze wereld. Blind en opstandig tegen God. Slechts onszelf zoekend. Maar God heeft ons geroepen. Zoals in 1 Petrus 1 vers 15 staat: gelijk Hij, die u geroepen heeft. We zijn door God geroepen. We liepen met de rest van de mensheid onze ondergang tegemoet. En ons had laten zien waar die brede weg naar toe gaat. Namelijk naar de eeuwige ondergang. En we zouden ook zeker die brede weg zijn afgewandeld als de Here ons niet bij onze naam had genoemd. En als Hij onze naam niet met die van Hem had verbonden. Als Hij niet had gezegd dat Hij voor eeuwig onze Vader wil zijn. En dat Hij ons al onze zonden vergeeft in het bloed van zijn eniggeboren Zoon, de Here Jezus Christus. Als Hij ons niet gezegd had dat we de wissel van ons leven moeten omzetten. Dat we van de brede weg af moeten gaan en moeten oversteken naar dat andere pad. Het smalle pad. Een pad waar maar weinig mensen op zijn. Maar dat wel het pad van het leven is. Het pad van het eeuwig leven. Omdat God Zelf op dat pad is. En omdat er alleen maar leven mogelijk is met, door en voor God.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, we zijn dus enorm bevoorrecht dat de Here ons bij de naam heeft genoemd en ons geroepen heeft om op die smalle weg te gaan lopen. Want alleen die weg leidt naar het beloofde land. Het land waar Koning Jezus Christus regeert en volkomen vrede voor altijd zal heersen. Dat betekent nu in deze wereld een stuk vreemdelingschap. Een stuk bedreiging door onze omgeving. Zoals Noach die heeft ervaren toen hij de ark aan het bouwen was, zoals Abraham die heeft ervaren in Kanaän, zoals Israël die heeft ervaren in Egypte en op de reis naar het beloofde land en noem al de voorbeelden maar op. Ze hebben allemaal het vreemdelingschap ervaren. Maar omdat ze volhard hebben in het geloof, hebben ze ook het land van de belofte bereikt. Het smalle pad, was het pad van het leven. Weet u dus bevoorrecht dat u geroepen bent om op die weg, de weg van de vreemdelingschap, te wandelen. Zoals Petrus zegt. “Wandelt dan in vreze de tijd van uw vreemdelingschap.” Dat in de eerste plaats.

We zullen nu in de tweede plaats letten op de prijs voor deze roeping. U denkt bij deze prijs nu misschien aan de prijs die u als christen dus moet betalen om kind van God te zijn en het eeuwig leven te mogen binnengaan. Wat u aan lijden ervaart omdat ze u maar een vreemd mens vinden. Een mens die op een snikhete zondag naar de kerk gaat in plaats van lekker naar het water. Maar dat is niet de prijs die ik bedoel. Zo zitten we in elkaar. We zijn vaak heel erg vol van onze eigen moeiten, van ons eigen lijden.

Maar broeders en zusters, de prijs die wij voor deze roeping betalen valt in het niet bij de prijs die de Here Jezus betaald heeft. Zonder die prijs, is al ons lijden en al ons zwoegen voor niets. Want die smalle weg van het leven was voor ons allemaal volledig afgesloten. De slagboom was dicht en niemand kon het pad nog op. Want dit pad is alleen toegankelijk voor mensen die geen zonden met zich meedragen. En we dragen als mensen al vanaf onze geboorte zonden met ons mee. Ja, zonden doen zit ons zo in het bloed, dat alleen dat voor God al voldoende is om ons de toegang op het smalle pad te weigeren. Met zondaars wil Hij niets te maken hebben. Van nature zijn we gevangenen van de zonden en liggen we onder Gods oordeel.

Dat wij dus over de smalle weg mogen lopen is dus een groot voorrecht. Een onverdiende genade. En dat wij zo mogen ontkomen aan de eeuwige ondergang is een enorm geschenk. Zeker als wij bedenken welke prijs betaald is om die smalle weg voor ons te openen. Want er niet betaald met zilver of met goud. Maar wij zijn vrijgekocht van de brede weg met het kostbare bloed van Christus.

Petrus noemt de brede weg in vers 18, de ijdele wandel, die u van uw vaderen overgeleverd is. Verder gaan in de traditie van je ouders werd in de dagen van Petrus beschouwd als een groot goed. Slechts een dwaas luistert niet naar zijn ouders en gaat zijn eigen weg. Maar Petrus noemt hier de weg van de ouders een ijdele weg. Een weg die nergens toe leidt. Een weg die niets anders oplevert dan ellende. Van die weg zijn ze vrijgekocht met het bloed van de Here Jezus.

En natuurlijk weten wij dat wel. Maar beseffen we wel echt wat het de Here gekost heeft om ons vrij te kopen. Het bloed van zijn eigen kind. Zo echt als vandaag de wijn uit de kan in de beker stroomde en zo echt als u uit die beker gedronken hebt en de wijn in uw mond gevoeld hebt, zo echt heeft het bloed van de Here Jezus gestroomd. Uit zijn hoofd waar de dorens van de kroon zijn huid doorboorden. Van zijn rug waar de haakjes van de gesel de huid hadden stukgetrokken. Uit zijn polsen en voeten waar de nagels door zijn huid waren geslagen en uit zijn zijde. Allemaal totdat Hij de geest gaf en stierf. Zoals zichtbaar werd toen een soldaat met een spies in zijn zijde stak en er water en bloed uit de wond stroomde. Zo heeft het bloed van de Here Jezus echt gestroomd vanwege onze zonden. En in die stroom werden uw zonden meegenomen en weggenomen. En door die stroom die onze zonden wegnam, kon de slagboom van de smalle weg omhoog gaan en mag u over deze weg naar het beloofde land gaan. Het

nieuwe Jeruzalem. Laten wij dus altijd voordat wij over prijs beginnen die wij betalen om het eeuwige leven in te mogen gaan, bedenken wat voor toekomst wij verdienen en welke prijs de Here Jezus heeft betaald om ons op deze weg te kunnen plaatsen. De prijs die Hij voor ons betaald heeft is vele malen groter dan de prijs die de Here van ons vraagt. Dat in de tweede plaats.

Laten we nu in de derde plaats letten **op het gevolg van deze roeping**. Als we naar de tekstverzen kijken, dan zien we dat we tot nu toe hebben stil gestaan bij het wandelen in de tijd van ons vreemdelingschap (het einde van vers 17) en we hebben het gehad over het grootste deel van vers 18 en 19. Dat betekent dat er nog wel een aantal elementen zijn blijven liggen. Elementen die in beeld komen als we letten op de context. Elementen zoals het aanroepen van God als Vader. Het feit dat Hij zonder aanzien des persoons ieder oordeelt naar zijn werken. Het wandelen in vreze. Het feit dat we niet met vergankelijke dingen zijn vrijgekocht. En tenslotte dat Petrus Christus aanduidt als een onberispelijk en vlekkeloos lam. Deze elementen dienen in deze tekst hetzelfde doel en is ook eigenlijk het doel van heel de perikoop. Namelijk om ons ertoe te brengen de zonden te ontvluchten en heilig te leven. En de invalshoek die Petrus kiest is heel duidelijk en laat geen enkele ruimte voor de gedachte dat wij zelf onze rechtvaardiging verdienen. Want als Petrus in vers 14 ons oproept om als gehoorzame kinderen te leven, dan fundeert hij dat Gods ons geroepen heeft. Wij waren onwetend. En in onze onwetendheid gingen we onze ondergang tegemoet. In de traditie van deze wereld. Maar God heeft ons tot Zich geroepen en ons op de weg van het leven met Hem gezet. De weg van het eeuwige leven. Maar we moeten dus wel beseffen Wie aan onze zijde met ons meegaat. De heilige God van de hemel en de aarde. En zoals Hij heilig is, zo moeten ook wij heilig zijn.

En als wij dus vertrouwelijk met Hem omgaan en Hem op onze beurt roepen in ons gebed, met die heerlijke Naam van Vader, dan moeten we wel beseffen dat deze Vader niet aan vriendjespolitiek doet, maar dat Hij ons op onze werken beoordeelt. Dat we wel “Vader” kunnen zeggen, maar dat Hij kijkt of wij ook als kinderen leven. Of wij ons er ook werkelijk voor inspannen om als zijn kinderen te leven. Of wij werkelijk respect voor Hem hebben of dat wij Hem in feite laten praten. Of ons “Vader” werkelijk iets betekent of dat het in feite niet meer dan holle woorden zijn.

Daarom roept Petrus ons ook op om in vreze de tijd van onze vreemdelingschap te wandelen. Bij het kind-zijn van God hoort de vreze, het respect, voor God. Het ontzag voor Hem vanwege het feit dat Hij al onze daden ziet, ze beoordeelt en de macht heeft om ons ervoor te straffen.

En als Petrus ons in de verzen 18 en 19 wijst op de prijs die voor ons betaald is, dan is dat ook met het doel om ons tot een heilig leven aan te zetten. Dat we niet met zilver en goud gekocht zijn, maar met het bloed van Christus, geeft aan hoe kostbaar wij zijn in de ogen van de Here. En de toevoeging van het woord “vergankelijk”, niet met vergankelijk zilver of goud geeft aan dat deze vrijkoping ons over dit vergankelijk leven en deze vergankelijke wereld uittilt. Ja, dat deze vrijkoping eeuwigheidswaarde heeft. Dat er dus onvoorstelbaar veel op het spel staat. Dat God ons heeft geroepen om een enorm geschenk, een enorme eer te ontvangen. Dat wij met het bloed van Christus zijn vrijgekocht.

Het bloed van Christus als van een onberispelijk en vlekkeloos lam. En ook deze laatste toevoeging heeft tot doel om ons aan te sporen heilig en zuiver te leven. Om de zonden te mijden en tegen de zonden te vechten. Want degene door Wie wij zijn vrijgekocht, degene die ons zo liefheeft dat Hij zijn leven voor ons gegeven heeft, Hij is onberispelijk en vlekkeloos. Door zo iemand bent u gered. Bij zo iemand hoort u. Als christenen dragen wij zijn naam. Zullen wij dan niet vechten tegen de zonden en vluchten voor wat ons kan bevuilden? Vluchten voor waar de wereld waarin we wonen zo naar op zoek is.

Broeders en zusters, er zijn twee wegen voor ons als mensen. Daar is de brede weg waar velen overheen gaan. De vanzelfsprekende weg. De weg die we allemaal van nature bewandelen. Een weg waarop u geen gefronste wenkbrauwen zult tegenkomen, omdat de mensen uw doen en laten begrijpen. Want zelf doen ze net zo. Het is de weg van deze wereld. Een weg die eindigt in de eeuwige ondergang. Er is ook dat smalle pad. Een pad waarover velen hun hoofd schudden. Wie gaat daar nu over? Wat heb je daar nu te zoeken? Het pad waartoe de Here, de God van de hemel en deze aarde, u heeft geroepen om dit te bewandelen. Een pad waarop u onbegrip van uw omgeving zult ontmoeten. Een pad waarop u misschien wel uitlachen zult worden of nog erger. Maar dat tegelijk is een pad is met een groot en heerlijk geheim. Een geheim dat zo machtig en groot is dat het onbegrip van de mensen erbij in het niet valt. Want op dat pad is

God. En wie op dat pad wandelt, wandelt met God. En wie met God wandelt is misschien wel eenzaam in deze wereld, maar is nooit alleen, wordt misschien wel uitgelachen in deze wereld, maar mag zich tegelijk omringd weten met de onvoorstelbare grote liefde van God. Die wordt misschien wel verdrukt in deze tijd, maar weet dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die op hem wacht en spoedig komt.

Amen